

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 16Er/3612/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115214461
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Mihal
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7115214461.2

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci M. Z. Y. : V. F., N.. XX.02.1952, Alexandra Matušku 3, 08001 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Peter Rak, advokát, Masarykova 13, 08001 Prešov, proti povinnému : Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, 04071 Košice, IČO: 31690904, v konaní vedenom súdnym exekútorom: JUDr. Radovan Ferenc, Slovenská 13, 08001 Prešov, pod sp.zn. EX 329/2015, o námietkach povinného proti exekúcii a návrhu na zastavenie exekúcie, doručených súdnemu exekútorovi dňa 06.08.2015, takto

rozhodol:

- I. Námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a .
- II. Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 25.05.2015 a poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Košice I bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Radovan Ferenc. Súdny exekútor bol poverený vykonaním exekúcie na vymoženie peňažného plnenia vo výške 863,47 Eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 863,47 Eur od 16.10.2012 do zaplatenia a trovy predchádzajúceho konania vo výške 635,85 Eur a trovy exekučného konania.
2. Dňa 06.08.2015 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinného proti exekúcii a návrh povinného na zastavenie exekúcie. Námietky povinného boli podané v zákonnej lehote.
3. Povinný podal námietky proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie a súčasne aj pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie splnil svoje povinnosti vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26.11.2014, č.k. 7C/85/2013-159 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2015 č.k. 13Co/25/2015-187, nakoľko dňa 12.06.2015 uhradil právnenmu zástupcovi JUDr. Petrovi Rakovi trovy konania vo výške 635,85 Eur formou prevodu na účet. V rovnaký deň, t.j. 12.06.2015 povinný poštovou poukážkou vykonal platbu v sume 200,79 Eur (úrok z omeškania) a sumu 863,47 Eur (istina) v prospech oprávnenej. Ako uviedol povinný, ku dňu 12.06.2015 kedy povinný plnil priamo v prospech oprávnenej činila výška úrokov z omeškania sumu 200,79 Eur a teda toľko povinný plnil aj v prospech oprávnenej. Podľa názoru povinného povinný v plnom rozsahu splnil svoje povinnosti v zmysle rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26.11.2014, č.k. 7C/85/2013-159 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2015 č.k. 13Co/25/2015-187. Ako ďalej uviedol, je zrejmé, že povinný dobrovoľne plnil to, čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie a v zmysle uvedeného je zrejmé, že exekúcia je neprípustná resp. sú tu dôvody na zastavenie exekučného konania v zmysle § 57 ods. 1 písm. f), g) Exekučného poriadku. Zo všetkých uvedených dôvodov povinný zároveň namietal svoju povinnosť platiť akékoľvek trovy exekučného konania, keďže povinný dobrovoľne splnil čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie. Na základe uvedeného povinný navrhol, aby bola exekúcia zastavená a aby všetky trovy exekúcie znášal

v plnom rozsahu oprávnený, ktorý bude zároveň povinný uhradiť aj trovy povinného, ktoré mu v tomto konaní vznikli.

4. Podľa vyjadrenia oprávneného zo dňa 11.08.2015, oznámenie povinného, že „pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie a súčasne aj pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie splnil povinnosť vyplývajúcu z rozsudkov“ je irelevantné a nedôvodné, keďže povinnosť si mal povinný splniť najneskôr dňa 23.05.2015. Taktiež jeho plnenie trov právneho zastúpenia dňa 12.06.2015 a istiny s úrokom z omeškania až dňa 30.06.2015, kedy sa dostali do dispozície oprávneného, nemožno vôbec považovať za dobrovoľné plnenie ako uvádza povinný. K údajne zle vypočítaným úrokom z omeškania oprávnený uviedol, že platba je realizovaná keď sa dostane k oprávnenému, úročené neprestáva vtedy, keď povinný podá šek na poštu, povinný mohol predsa taktiež plniť na bankový účet oprávneného, ktorý mu je dlhodobo známy. V závere svojho vyjadrenia oprávnený uviedol, že na základe uvedeného nie je dôvod na to, aby súd námietkam povinného ako aj návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil, že exekučným titulom - podkladom pre exekučné konanie je rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 26.11.2014, č.k. 7C/85/2013-159, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2015 č.k. 13Co/25/2015-187, nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2015 a vykonateľnosť dňa 23.05.2015. Na základe uvedeného je preukázané, že predmetné rozhodnutia súdov sú spôsobilé byť podkladom k výkonu exekúcie a teda spôsobilé byť riadnym exekučným titulom.

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.11.2014, č.k. 7C/85/2013-159 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke (v tomto konaní oprávnenému) sumu 863,47 Eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 863,47 Eur od 16.10.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 564,04 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Nakoľko sa predmetné rozhodnutie stalo vykonateľné dňa 26.05.2015 je preukázané, že do tohto dátumu si mal povinný splniť povinnosť uloženú predmetným rozhodnutím. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2015 č.k. 13Co/25/2015-187, bola povinnému uložená povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania 71,81 Eur k rukám zástupcu navrhovateľky JUDr. Petrovi Rakovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nakoľko sa predmetné rozhodnutie stalo vykonateľné dňa 11.05.2015 je preukázané, že do tohto dátumu si mal povinný splniť povinnosť uloženú predmetným rozhodnutím. Keďže si povinný nespĺnil povinnosť, ktorá mu bola uložená predmetnými právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov, oprávnený v zmysle ust. § 38 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, pristúpil k uplatneniu svojho práva priznaného exekučným titulom a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnej.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, (ďalej len Exekučný poriadok), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie.

8. Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

9. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

10. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, účinného v čase začatie exekučného konania, exekúciu súd zastaví, ak
a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,

- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,

11. Základnými predpokladmi zákonného vedenia exekúcie voči povinnému je existencia vykonateľného rozhodnutia, ktoré je podkladom k vykonaniu exekúcie a nesplnenie uloženej povinnosti povinným. V zmysle ust. § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. V danom prípade je však nutné poukázať na skutočnosť, že na to aby bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne a oprávnene, je nutné aby povinnosť uložená exekučným titulom nebola v čase podania návrhu splnená. To znamená, že oprávnený nemôže pristúpiť k nútenému výkonu práva priznaného exekučným titulom v prípade, ak toto právo vyplýva z povinnosti, ktorá už bola splnená. V zmysle ust. § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, (ďalej len Exekučný poriadok), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, pričom exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie. Keďže exekučné konanie začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, t.j. dňom kedy si oprávnený uplatní svoje právo u súdneho exekútora cestou núteného výkonu, dobrovoľným splnením povinnosti sa preto rozumie každé plnenie vykonané ešte pred začatím exekučného konania, nie však po, keďže plnenie po začatí exekučného konania sa považuje za plnenie vykonané nedobrovoľne, nakoľko je vykonané po tom ako oprávnený pristúpil k nútenému výkonu práva z dôvodu, že povinný neplnil riadne a včas, tak ako mu to ukladalo vykonateľné rozhodnutie.

12. Je tiež nutné zdôrazniť, že samotné námietkové konanie spočíva v preskúvaní skutočností taxatívne upravených ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. To znamená, že súd v rozhodovaní o námietkach musí preskúmať či povinný svojím podaním preukázal také skutočnosti, ktoré po vzniku exekučného titulu (t.j. po nadobudnutí vykonateľnosti) spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a na základe ktorých by mohlo byť námietkam povinného vyhovie a následne exekúcia zastavená. V námietkovom konaní sa skúma, či bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne, resp. či nárok na pohľadávku nezanikol ešte pred samotným začatím exekučného konania, prípadne či výkonu exekúcie nebránia iné okolnosti preukazujúce neprípustnosť exekúcie. V danom prípade však exekučný súd mal jednoznačne preukázané, že povinný pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie dobrovoľne nesplnil povinnosť tak, ako mu bola uložená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Je nutné zdôrazniť, že povinný podal návrh na vykonanie exekúcie v rozsahu v akom mu bolo výrokom exekučného titulu právo priznané a v čase, kedy už mala byť povinnosť povinného vyplývajúca z exekučného titulu splnená, čo znamená, že návrh na vykonanie exekúcie nebol podaný ani v rozpore s exekučným titulom, ani predčasne a taktiež ani nedôvodne, keďže v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie povinnosť vyplývajúca z exekučného titulu nebola splnená. Vyjadrenia povinného o tom, že exekúcia je neprípustná resp. sú tu dôvody na zastavenie exekučného konania v zmysle § 57 ods. 1 písm. f), g) Exekučného poriadku, nakoľko povinný dobrovoľne plnil to, čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie, sú preto irelevantné, pretože v danom prípade je jednoznačne preukázané, že k plneniu došlo až po začatí exekučného konania, a to 12.06.2015, pričom exekučné konanie sa v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začalo dňa 25.05.2015. Skutočnosť, že povinný uhradil pohľadávku je síce pravdivá avšak z pohľadu výkonu exekúcie ako aj dôvodnosti a opodstatnenosti podania návrhu na vykonanie exekúcie je absolútne irelevantná a bezpredmetná. Taktiež návrh povinného, aby trovy exekúcie znášal oprávnený

je irelevantný, pretože oprávnený inicioval exekučné konanie dôvodne a oprávnene, nakoľko v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie dlh existoval. Čo sa týka návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že exekúcia je neprípustná, pretože právo plnením povinného zaniklo, ako uviedol povinný vo svojom podaní, súd k danej veci konštatuje, že skutočnosť, že povinný uhradil vymáhanú pohľadávku ešte neznamená, že je v danej veci dôvod na zastavenie exekúcie, keďže na to, aby súd zastavil exekúciu pre zánik práva či neprípustnosť, k takémuto zániku by muselo dôjsť ešte pred začatím exekučného konania a to v celom rozsahu, (t.j. k úhrade celej pohľadávky) čo by jednoznačne preukazovalo, že k exekúcii ani nemalo dôjsť, keďže pohľadávka už bola v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie v celom rozsahu uhradená. V danom prípade však k úhrade došlo až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, čiže po začatí exekučného konania, a preto sa v exekučnom konaní ďalej pokračuje vo zvyšnej časti, keďže v exekučnom konaní sa nevymáha iba dlžná istina, ale taktiež trovy exekúcie, čo znamená, že v prípade úhrady povinného súdny exekútor síce v časti uhradenej istiny upustí od vykonania exekúcie, t.j. nebude vymáhať uhradenú čiastku, avšak v exekúcii pokračuje vo vymáhaní trov exekúcie v rozsahu akom mu ich priznáva zákon, t.j. odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti, hotových výdavkov vzniknutých v súvislosti s vedením exekučného konania, súdneho poplatku za vydanie poverenia ako aj trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní. Samozrejme výška odmeny súdneho exekútora ako aj hotových výdavkov musí v tomto prípade reflektovať na skutkový stav daného prípadu, t.j. vyčíslenie trov exekúcie ako aj určenie odmeny musí prihliadať na úhradu vykonanú pred doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd námietky povinného proti exekúcii zamietol ako nedôvodné, pretože súd preskúmaním veci zistil, že exekúcia vedená proti povinnému na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu je vedená dôvodne a oprávnene a v rozsahu v akom bolo právo oprávnenému priznané exekučným titulom, pričom súd tiež poukazuje na skutočnosť, že v konaní neboli preukázané dôvody upravené ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. nebolo preukázané, aby po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti a neboli ani preukázané iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Súd taktiež zamietol aj návrh povinného na zastavenie exekúcie nakoľko v danej veci neboli preukázané ani dôvody na zastavenie exekúcie vyplývajúce z ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je potrebné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, písomne.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.